

BUDAPESTA
13 Ianuarie st. v.
Dumineca 25 Ianuarie st. n.

Va eși joi'a și duminică'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 4.

ANUL XVI.
1880.

Prețiu pe unu anu 10 n.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

— Unde? — întrebă boerul.

— Nu știu, — răspuse fetița, — căci tocmai când ajunsei în ocolu, dânsul încalecă pe unu calu. Strigai să steie și să vina, că-l chiami dta; înse el, de și me auzi, nici că se oprî, ci dedu pînteni calului seu și o tulî la fuga.

Boerul, carele îndata la începutul relatării banu vr'o misieliă, când auzi, că logodnicul fetei sale a fugitu calare, se simți nimicitu cu totul.

El alergă iute în odaia fostului seu ôspe, de acolo în grajdu, din grajdu ierâsi în odaia unde se află Barbu cu matusi'a sa, și esclamă:

— Ticalosul a fugitu cu celu mai bunu calu al meu, și mi-a furatu și mi'a de galbeni ce i-am datu asêra.

— Și n'a lasatu nici unu obiectu dupa sine, care ne-ar puté conduce în urm'a lui? — întrebă Barbu.

— N'am gasitu, dar nici n'am cautatu, — răspuse boerul pacalitu.

— Haid să mergemu a caută! — îl invită Barbu.

Și boerul conduse pe Barbu în odaia în care sie-

Verisorul se urcă pe zidu și vedu lînga acela o femeia tinera, ce stetea radremata de unu arbore, leganându pe unu copilășu.

diuse fugarul. Acolo Barbu numai decât gâsi unu pumnalu. Îl recunoscu. Erá al lui Rinaldo.

Atunce apoi numai decât ghici, că cine a fost ticalosul acela, carele a cutezatu să se înfașisze în numele lui.

El își dișe:

— Acesta e al doile debutu al lui Rinaldo în patri'a mea!

Înse nu află cu scopu să tradeze prin nici unu cuvintielu, că dânsul scie cine a fost cutezatoru însielatoru, carele si-a permis a se vâri în o familia, abuzându nu numai de ospitalitatea aceleia, dar nesocotindu nici sentimentele de amicia, cari îl legau de Barbu.

Déca el ar fi descoperitu acést'a, numai pe sine însusi s'ar fi blamatu, căci cunoscint'a unui asemenea ștregaru numai rușine putea să-i produca.

Tach dara despre acést'a. Din contra își exprimă nespus'a mirare, că ore cine a pututu să comita acésta mare însielaciune? Apoi se prefacea, că voiesce să afle numele ticalosului, dar — firesce — tôte nisuintiele sale în privint'a acést'a remasera zedarnice. În urma fu silitu a recunoște, că nu are nici ideia în cât pentru persón'a aceluia.

Dar adause, că-si va dá tóta silint'a a-l descoperi, spre a-l puté dá în mânilé justiției.

Acésta promisiune a lui nici nu erá numai o vorba gola, căci Barbu se superase focu pe Rinaldo.

Cum să nu se fi superatu? I mâncase atâte parale, si cum a resplatitu el acésta bunetate a lui Barbu? Ântâiu furá bani tocmai dela parintele seu, si a dóu'a: își batú jocu chiar de famili'a aceea, de care pe Barbu îl atrageau dulci amintiri din copilăria.

Barbu nu sciea înca, ceea ce l'ar fi superatu si mai tare, că adeca Rinaldo s'a presintatu în numele lui cá petitoru si că a si obtînutu mân'a Floriceii, fidantiat'a lui de odinóra; nu sciea, pentru că, întocmai cum nu se laudá Barbu cu cunoscint'a lui Rinaldo, tocmai asiá boerul Costachi la rëndul seu află cu cale să ascunda rușinea acést'a, cá astfel să nu se blameze si mai multu.

Asiá ceva lui Barbu nici prin gându nu i-a trecut, căci ori cât de ticalosu îl sciea pe Rinaldo, totusi nu l'ar fi crediutu capabilu d'a insultá întru atâta pe amicú seu.

Déca sciea acésta misielia a lui, mân'a lui erumpea în mesura si mai mare si plecá numai decât a-l cautá pre-totu-indene, pâna ce în urma îl gasiá undeva.

Dar asiá, ori cât de superatu se simțea, totusi, fiindu cam obositu si de drumu, amâná cautarea pâna 'n diu'a urmatóre; timpu tocmai de ajunsu, cá pân' atunce Rinaldo, calaretiu bunu ce erá, să ajunga de parte, unde nimene nu-l putea banuí.

V.

Revederea.

A dóu'a di apoi Barbu plecá dimpreuna cu matusi'a sa si cu verii sei, spre a merge ântâiu la moș'á lor, iér de acolo la parintele seu, de unde își propuse a întreprinde cautarea lui Rinaldo.

Hotarirea lui Barbu erá, cá gasindu pe Rinaldo, să nu-l predice tribunalului, căci astfel se putea compromite pe sine însusi prin eventual'a marturisire din resbunare a aceluia, ci să-i deie parale si svatul, să se care din tíera, căci la din contra ar fi silitu a-l deslarvá.

Mergându pe cale, lângă unu zidu, la malul Dunarei, ei audíra unu plânsetu de copilu. Barbu oprí

trasur'a si tramise pe unul din tinerii sei veri să vedea ce e acolo?

Verisorul se urcă pe zidu si vedíu lângă acela o femeia tinera, ce stetea radiemata de unu arbore, legându pe unu copilasíu.

Uimitu de acésta descoperire, el chiamá pe Barbu să vedea si el. Si Barbu urcându-se si el pe zidu, spre marea lui suprindere, recunoscu în femeia pe — Almadina.

(Va urmá.)

Fét'a care dórme.

(Fragmentu din „Rolla“ de A. Musset.)

Peste-o statua să fia, e peste zapada óre,
Unde lamp'a animata coló 'n umbra si târđiu
Face-a undulá azurul pe-o perdea tremuratóre? . . .
Marmur'a nu-i asiá alba, si ometul mai galbiu . . .
E o fét'a care dórme, si pe buzo-i suridiéndu
Unu suspinu usíoru si dulce flutura din când în când,
Unu suspinu mai usíoru înca decât cele de pe mare,
Ce 'n amurgul serei calde face zefirul să sbóre,
Când, simțindu-si că se móia arip'a-i mirosítóre,
Sub sarutul celu ferbinte a iubitolor lui flóri,
Stá pe brațíu si gole din trestii sórbe perle-adeseeori.

E o fét'a care dórme sub perdéu'a ce schinteia;
Cinci-spre-díece ani ea are, e aprópe o femeia,
Înca nu-i formatu nimica în acésta blânda raza.
Micul cheruvinu ce vecinicu sufletu-i seninu veghiéza
Se 'ndoiesce, déca-i frate sên amantul seu frumosu.
Trupul ei se învelesce cu peru lungu ce unduléza.
Crucea salbei sale strinsa dórme 'n mân'a ei piosu,
Sé ne-arete, că își face rugaciúnea sa divína,
Si cá o va face înca si mâni când se va trezi.
Dórme, o priviti! ce frunte dulce, nobila, senina,
Precum laptele se 'ntinde într'o unda cristalina,
Pe-a ei frumusetia cerul inocent'a respândl.
Dórme, dórme ea si mân'a-i lângă inima veghiéza.
Nu-i asiá cá mai framósa nóptea ne-o înfacisíéza? . . .
Si cá palid'a lumina împregiú-i lieuróza,
Cá si cum pe nesimțito duhul serei tristu cadíéndu,
Ar simți trupul ei tineru sub mantila tremurându!?
Pasii cuviosi de preotu în amvonu nu ne facu înca
Înim'a cá să tresara de-o teróre mai adâncá,
Decát, o fecóra! blândul si curatul teu suspinu.
Priviti florile frumóse si cea camera saraca,
Cele cárti, cea furca mica, cróng'a sfânta ce se pléca
Plângetóre si smerita pe unu crucifix betrânu;
Nu cautu óre-a Margaretei timpu de nevinovația
Cole 'n acestu raú de pace, de amoru si modestia? . . .
Óre nu-i curatu si dulce somnul celu copilarescu,
Pentru care frumuseti'a e unu apertoru corescu? . . .
Dragostea unei fecóre óre nu-i o pietate
Cá amorul providentiei? si când te-ai apropiatu,
Aerul ce bé, deodata nu simti c'o aripa-l bate?
E gelosul ângeru, care o pazesce necurmatu . . .

PETRU V. GRIGORIU.

Perul albu.

— Blueta, de Octave Feuillet. —

(Urmare si fine.)

Clotilda. Întocmai. Dupa aceea dta îmi istorisesc cuvintele unei actrice, care a fost metres'a dtale, dupa aceea iti ridici bratiile si incepi a te certá. Nu este asiá?

Fernand. Aceste amenunte le-am uitatu.

Clotilda. Eu nu. Continuéza!

Fernand. E bine! atunci nu s'eu ce musca te întiepi, că mi-ai d'isus s'eu plec: această purtare m'a surprinsu — dta însăstai. Fără a fi, precum mi-ai facutu onôrea a me numi, nici tiranu și nici unu sultanu, totusi nu iubescu capriciile. Scurtu, noi ne certaramu și divorțiul fu pronunțiatu. Această, d'omn'a mea, o sciu, este o scena internă foarte comuna într'o lume ôre-care bine cunoscuta. O sciu prin mai multe confidentie, că eu nu s'unt unicul barbatu pe pamântu, care a fost provocatu în modul acesta la neregularități și că dta nu esti unic'a soșă, care si-a sacrificatu fericirea pentru unu capriciu miserabilu . . .

Clotilda. (grava.) Fericirea ei? Dta ridi. A luă de consotiu pe unu barbatu de lume de panur'a dtale, unu muritoru superb și lingușitu că dta, a prinde la carul seu nupțialu unu leu de tal'ă dtale — această este o gloria, deca-ti place; înse fericire — o credi dta sinceru? Credi dta, că cineva p'ôte însielă timpu lungu o femeia care iubesc? și noi t'ôte începemu prin această. Credi dta, că n'ouă ne trebuie multu pentru că s'observăm, că luându-ne de soși, dv'ostre ve faceti reserve particulare, că dv'ostre n'ati ab'isus la junet'ă cuceritoare, că dv'ostre nutriti în sinul casatoriei regrete eevivoce și pretensiuni suspecte? Siguru, că o femeia tinera nu p'ôte cun'osce într'o singura și întinderea și rig'orea unei astfel de deștept'uni. (Cu amaraciune.) Înse încetul cu încetul, când fașia cu d'ens'a nu mai aveti nici chiar curagiul politetiei și a bunei purtări — când sub ochii ei ve lasati cu totul nesf'iti și indiferenti —

Fernand. Eu credu. d'omna, că încât me privește, eu n'am datu locu —

Clotilda. Lasa-me, te rogu, s'eu vorbescu — s'unt diece ani decând acestea-mi ardu pe ânima. Nu exista nici o femeia din societate, care s'eu nu întielega aceea, ce-ti d'icu eu acuma, nici una, care s'eu nu aiba memori'a ei înacrita de ôre-cari suveniru, precum s'unt acele, pe care mi le-ai redeșteptatu dta acuma. Se reîntorcu dela balu: au vedintu pe barbatul ei în decursul întregei durate a serci, desvoltându-si t'ôte calit'ile pers'onei sale, t'ôte amabilit'ile spiritului seu — în fine se afla singura cu el, în acea întâlnire atât de multu dorita. Ce metamorfosa eruda! nu mai vedi cu ochii decât unu comediantu obositu, care si-a depus între culise grașiosit'ile sale de parada — unu învîngatoru morosiu care-si digera laurii c'astigati — deca-si deschide buzele, apoi nu o face decât s'eu-ti vorb'ea despre concistele sale de odinio'ra s'eu s'eu te faca a presimti cele viitoare, tacerea lui respira urt'ul — vorb'a lui tradarea! Atunci, Fernand, într'una din acele ôre amare, foarte amare, te asigurazu, totu ce a mai pututu remâne pâna atuncea din iluziunile și visele n'ostre de cinci-spre-dieci ani, dispere — atunci întielegemu cât de puțin este aceea ce primimu pentru totu ce amu datu noi — atunci simt'imu ce locu miserabilu și mortificatoru ocup'amu noi în viet'ă v'ost'ra și — ori cât de puțină delicatetia și mândria ne-ar fi mai remasu în ânim'a n'ost'ra, refus'amu acele banalități de tineretie și acele minciuni ale unu amoru oficiosu, pe care voi le numiti drepturile v'ost're și care s'unt totu atât injurii! În fine — deca trebuie s'eu suferi — apoi cineva voiesce s'eu suferi cu demnitate și deca este condamnata s'eu verse lacrami, apoi doresce s'eu o faca în singuretate!

Fernand. (seriosu.) D'omna — Clotildo, deca solușionea ce pare a o fi luatu este irevocabila, apoi ai fi facutu mai bine, s'eu me fi lasatu în nesciintia pentru totu-de-una despre ânim'a ce o-am pierdutu.

Clotilda. Nu, nu — din contra îmi promisesem a

te face s'eu întielegi această într'o și — și d'iu'a aceea eră s'eu fia, în care aveam s'eu descoperu pe fruntea dtale primul semnu al betrânetiei —

Fernand. Si pentru ce tocmai d'iu'a această și nu alta? Eră s'eu fia această o resbunare rafinata?

Clotilda. Se p'ôte, că da — (cu emoșione.) Se p'ôte că eu am fundatu pe acestu primu peru albu, pe această basa debila, niște sperantie secrete și ultime. Când am fost fort'iată a recun'osce, că cuget'ările dtale nu-mi mai apart'ineau, că ele au remasu atasiate de lume, de succesele și triumfurile ei, atunci fără îndoi'ela că am trebuitu s'eu me resemnez. Ti-am redatu libertatea, fără că s'eu mi-o reiau și eu pe a mea. Speram, cineva este nebunu, când este tineru — speram, că mai târșiu dupa ce ti-am datu diece ani de libertate, voi put'eu culege într'o și în cenusia ôre cari fragmente de fericire. Da, speram, că primul fulgu de zapada al anilor te va îndemnă s'eu te reîntorci la caminul meu de veduva, că în ierenele n'ost're unite, me voi put'eu despagubi de acele dulci timpuri pierdute —

Fernand. (mișcatu și esitându.) Clotildo!

Clotilda. (cu o voce tremurândă.) Acestu sermanu peru albu! îl așteptam că pe unu amicu; îmi pare, că el va însemnă în viet'ă mea odata fericita, cea d'ântâiu, Fernand. Ah, cât îl voi iub' de multu, deca el va tin'eu totu ce-mi promisea!

Fernand. (îngenunchiându pe taburetul, care se afla la pic'orele soșiei sale.) E bine! Clotildo —

Clotilda. (Îl privește, se plecă par' că ar voi s'eu sarute pe frunte, se redica iute și începe s'eu ridia.) Ah! ah! ah! ti-ai aflatu maestrul, domnule de Lussac!

Fernand. (cu nesigurantia.) D'omna —

Clotilda. Deca m'asiu fi mai tinutu numai înca dou' minute seri'osa, nu este asiă, că ai fi începutu s'eu plângi —

Fernand. (ridicându-se.) Clotildo. în realitate —

Clotilda. Ai fi plânsu, nu este asiă? Ah! ah! domnul meu, la etatea dtale!

Fernand. D'omna, p'ôte că am comis greseli fașia de dta; înse ori cât de grave aru fi ele, acuma s'untem quit. (Se îndrepta spre usă.)

Clotilda. (ridiându.) Unde pleci?

Fernand. (cu unu tonu scurtu.) Me dueu s'eu me trântescu pe unu canapeu în salonu, de ôre-ce aceea usă afurisita —

Clotilda. Cum! acea gluma cu us'ă mai dur'ea înca? Dara această este o copilăria!

Fernand. Aici nu este nici o gluma. Eu ti-am spusu, că br'os'ă este stricată; este bagatu nasipu în ea.

Clotilda. Nasipu? Ah! nasipu! Si ce credi cine s'eu fi bagatu nasipu în br'os'ă aceea? La urma s'eu nu fi dta însuti —

Fernand. (voindu s'eu i'esa pe usă.) Eh! nu, d'omn'a mea, eu nu! De ce vii s'eu me presupui!

Clotilda. (ridiându neîncetat.) Vei ved'eu că o s'eu fi eu!

Fernand. Eu nu d'icu că esti dta.

Clotilda. (merg'endu spre el.) E bine, te însieli, eu o am facutu. (Îl întinde mân'ă. Fernand o privește cu esitare și remâne asiă plecându-si ochii.) Te asigur, că eu s'unt culpabil'ă. Încred'indu-me într'unu singuru peru, am riscatu, me temu, unu pecatu mare, nu în morala, precum ai d'isus dta, ci în politica.

Fernand. (îmbrășișându-o.) Îti juru că nu!

Tradusa de

I. G. BARITIU.

S A L O N U :

Calendarul septemănei.

Dumin.	13 25	G. 34 d. R. d. botez. s. m. Ermil.
Luni	14 26	cc. pp. ucisi în Sinaiu, c. p. Simeon.
Marti	15 27	cc. pp. Paul Teveul, Ioan Colibasiul.
Mercuri	16 28	înch. lant., s. Petru, s. st. m. Damasc.
Joi	17 29	c. p. Antoniu M., c. Acila.
Vineri	18 30	ss. pp. Atanasiu, Ciril, c. p. Marcian.
Samb.	19 31	cc. pp. Macar., Melețiu.

Concertul din Naseudu.

— 18 ianuarie.

Petrecându serbatorile în Naseudu, avui fericirea a fi de față la concertul aranjiatu și condusu de profesorul de musica gimnasialu Iacobu Muresianu în ajunul anului nou.

Localitățile otelului „Rahova“ erau pline de iubitori de musica. Program'a atât de bine compusa și bogata de piese românești, a fost executata cu cea mai mare acuratetia de studentii gimnasiului din locu, cât si de corul localu de dame și barbati.

Am admiratu progresul ce l'am gasitu pe ambele părți în decursu de unu anu. Este numai de gratulatu la acusițiunea unui asemenea bravu conductoru de musica, care cu atâta elegantia, atâta expresiune musicala a sciutu să ne delecteze, să ne rapésca pe momente în stagiunile frumoșe a artei.

Deja în nrul primu al programei „Uvertura“ compusa dl I. Muresianu, și executata de orchestr'a studentilor, ne-a aretatu deosebitul seu talentu pentru music'a româna.

Asemenea bine executate au fost de studenti piesele: „Valsul spaniolu“ de 4 vioare; „Tudoru“ pe trompeta, „Balcescu murindu“ de corul studintilor; „Doin'a“ pe clarinetu, cât și „Vivandier'a“, „Hor'a Severinului“ și „Viétia țigăneșca“, executate de corul localu de dame și barbati. Asiu avé înca de amintitu ductul pentru soprano și tenoru din „Traviata“, care a placutu atât de multu la publicu.

În diori de di ne-amu despartitu cu toti, ducându fia-care cu sine cele mai dulci suveniri, și dorindu că cât mai iute să ne întrunésca ierasi la o asemenea placuta petrecere.

Venitul curatu este destinat pentru înfintiarca unei reuniuni de cântari.

I gratulezu din ânima și i dorescu succesul celu mai bunu în tôte întreprinderile sale! —/—

P u n c t u.

Studentul se marturisiá, și preotul îl întrebá :

— Jocatu-te-ai de-a cărțile?

— Jocatu — câte odata, — respuse studentul cu parere de reu.

— Asiá dara vedi ênsuti, ce pecatu e a perde timpul însedar?

— Mai ales cu împartirea, — adause studentul.

În o biserica undeva erá datin'a, cá preotul se vestésca și obiectele perdute în comuna.

Odata el se bolnavi și oficiul divin fu celebratu de unu prietenu al seu din comun'a vecina.

Inse în duminec'a aceea erá să se vestésca și ca-

satoria. Preotul dara ceti de pe scrisóre : „Sânt'a maica biserica vestesce casatoria . . .“ Aice el trebui să întórca fói'a, și continuá : „Unul murgu și alt'a sura . . .“

În comuna adeca tocmai atunce perira doi cai, și preotul — în locu de o fói'a — întórse dóuce, pe care erau scrise lucrurile perdute.

*

— Ce deosebire este între vinul de acuma și între celu din anul trecutu?

— Aceea, cá anu dupa ce amu beutu ne-amu stersu mustetiële, ier acuma ne stergemu ochii.

*

— Mei, tu esti din Banatu.

— Pentru ce cugeti ast'a?

— Pentru cá vedu acelu pamentu negru de sub unghiële tale.

*

— De unde ai cumperatu țigar'a ast'a?

— Din preval'a de specialitati.

— Are mirosu escelentu! De siguru te-a costatu multu.

— Țigar'a nu, ci aprindietórele (chibritele) câte am stricatu cu ea.

*

Unu complimentu neghiobu.

— Domnule, — dise o féta tinera unui jocaustu al ei în pausa, — de ce nu mergi să cinedi? Nu cumva să remâni flamendu!

— Ah! me rogu, în astfel de societate ori cui i-ar trece apetitul.

Cronic'a lumei.

Diet'a a reneputu șiedintiële sale dupa serbatori joi la 22 l. c. Dar nici acésta n'a fost șiedintia meritoriala, căci delegatiunea nu si-a terminatu înca lucrarea în Viena. Fiindu cá atinseramu aice despre delegatiune, s'o spunemu, cá n' trecatu, cá br. Haymerle a fost multu mai norocosu decât antecesorul seu cont. Andrassy, căci dnii delegati votara fara multe vorbe sumele cerute, și aprobara celu putinu prin tacere politic'a esterna identica cu a lui Andrassy, dar atât de combatuta pe timpul acestuia. Diet'a în sâmbat'a viitoare va statori ordinea diiei pentru șiedintiële viitoare. Gabr. Várady, alesu și a treia ora în Maramuresiu, dupa ce tribunalul din Budapesta n'a gasitu motivu d'a-i intentá procesu în caus'a cu procurarea ordinilor și astfel se crede rehabilitatu, si-a reocupatu locul în camer'a deputatilor.

Br. Haymerle a începutu reorganizarea corpului diplomaticu. Conte Fr. Zichy la Constantinopolu și br. Langenau la Petersburg, nu mai sânt ambasadori. În locul acestuia se va numi cont. Kálnoky, pân' acuma ambasadoru la Koppenhaga. Agendele ambasadei de Constantinopolu se vor gerá interimalu de către cont. Dubsky, ambasadorul din Athena. Se crede, cá la Constantinopolu se va tramite cont. Ludolf, actualul ambasadoru în Madrid, pe care înse stările din Spania, unde regin'a e o archiducessa austriaca, nu-l ierta a se departá în curênd de acolo.

Scandalu în camer'a franceza. Abiá s'a deschisu sesiunea camerei franceze, iéta s'a și întemplat unu scandalu. Unu deputatu royalistu, Baudry d'Asson, a interpelatu guvernul pentru dimisionarea celor 68 de primari, cari în tómn'a trecuta au luat parte la banchetul royalistu. Si dupa ce camer'a, cu mare majoritate, a aprobatu procedur'a guvernului, Baudry

a strigatu înfuriatu, cá cuvintele : „Libertate, frație-tate si egalitate“ sè se înlocuiesca prin : „Servilismu, intoleranția si apesare“. În urmarea acesteia, Gambetta a cerutu si camer'a a aprobatu, cá numitul deputatu sè se pedepsesca cu censura. Asiá dara dènsul pe 14 zile fu lipsitu de imunitatea sa cá deputatu.

Efectivul armatei germáne va fi sporitu în anul acesta într'unu modu însemnatu si în specialu artiler'ia va fi marita. Sporirea se va face celu multu într'unu singuru punctu la aprovizionare cu unu plus de 5 milióné în comparațiune cu 1879.

Iubileul de 25 ani al suirii pe tronul a împératului rusescu se va serbá în Petersburg cu mare pompa. La acea serbare împératul Vilelmul va fi respresentatu prin archiducele Frideric Carol ; pe atunce se mai aștepta la Petersburg urmatorii înnalti óspeti : moștenitorii de tronul al Svediei si Daniei, príncipele de Edinburg, príncipele Alesandru de Hessa, unu membru al familiei regesci de Württemberg, príncipiul Serbiei, Bulgariei si al Muntenegrului.

Guvernul rusescu a grabitu sè declare prin ambasadorul seu din Berlin, Oubril, cá scirile relative la concentrarea armatei ruse la granițiile Germaniei, sânt cu totul nefundate, si cá, din contra, o mare parte a armatei s'a tramisu acasa.

Rusii au suferitu o noua înfrângere dela Turkomanii-Teke ; fortiele ruse au trebuitu sè desierte Çikislar. Se respândesce sgomotul, cá Rusia a comandatu 250 tunuri Krupp.

Din Constantinopolu se împartășesce, cá marele viziru Said pasia a esprimitu dlui Dimitrie Bratianu, ministru plenipotențiaru al României, simțimintele sale de amicia pentru Români'a, precum si recunoscinti'a sa pentru bun'a tratare ce Româniul observa față cu musulmanii din Dobrogea.

Reorganizațiunea armatei otomane care s'a otaritu în Constantinopole cuprinde urmatóarele puncte : titlul de seraskier se desfintieza ; în locul lui rămâne numai ministru de resboiu. Armata va fi împartita în noué corpuri de armata, din care fia-care va avé cá mai nainte cartierul seu generalu. Darisura se desfintieza. Se instituescu trei consiliuri pentru cavaleria, artileria si intendanția si fia-care din ele va avé unu mușir de presiedinte, unu ferik de vice-presiedinte si unu liva de intendantu. Statul maioru generalu este compusu din Ghazi Achmed Mukhtar pasia ca șiefu, Edhem pasia si Nedjib pasia ca subșiefi.

În Spania domnesce mare agitațiune în cercurile politice. Membrii opozițiunii nu mai iau parte la lucrările corteselor. Canovas se silesce a ajunge la o înrielegere ; dar deca nu va reesi, va propune majorității a declará locurile deputatilor respectivi de vacante ; altii credu, cá va propune disolvarea corteselor. Într'aceea senatul, prin adres'a sa, felicita pe rege pentru scaparea sa de glónțiile lui Otero.

Englita'a si Persia au modificatu astfel tratatul lor din 1858, cá Persia sè ocupe împreuna cu Englita Herat, îndata ce Rusii vor ocupá Merv.

Príncipele Bulgariei s'a uritu pe tronul seu spinosu si voiesce sè abdica. Se dice, cá din caus'a acest'a tiarul s'a superatu forte si are de cugetu a-l îndemná cu ocaziunea serbării jubileului seu cá sè nu-si parasesca tronul.

Guvernul muntenegrinu a tramisu puterilor mari memorandul seu în caus'a Gusiniei. Prin acesta se pretinde, cá Turci'a sè platésca o despagubire de 2 milióné, pentru cá predarea Gusiniei si Plavei a întârziatu atât de multu. Totu-odata se anucia, cá dreptu

assigurațiune pentru acésta despagubire, va cuprinde proprietatea mohamedana de pe teritoriul cedatu.

Literatura si arti.

Diaru politicu românescu în Timisióra. Inteliginti'a româna din Timisióra a luatú inițiativ'a pentru înfiintarea unui diaru politicu român, si în 14 l. c. tînêndu o conferinția, la care luara parte si membrii estranei, a decisu sè si scóta acelu diaru. Titlul va fi „Luminatorul“, si va esi de doué ori pe septemâna, pretiul pe unu auu 8 fl., ortografi'a : cea etimologica, formatul — în quartu. Proprietaru dl M. Dreghicia, redactoru : dl P. Rotariu. În cât pentru programa, „Luminatorul“ nu se va ineerá nici va voi a figurá cá datatoru de tonu în politic'a româna înnalta, nici va nisui din resputeri a turburá ap'a domnilor, ci lasându politic'a si sistem'a guvernamentalá actualá a merge pe calea în care a apucatu, pâna la finea ei, va nisui a luminá si învetiá poporul românú despre adeveratele sale drepturi si interese“. Salutâmu cu bucuria primul diaru politicu românú al Banatului si credemu, cá publicul îl va spriginu cu caldura. Numerul întâiu va esi la 1 martie st. v.

Dl dr. Ilarion Pușcariu, protosincelu arhiepiscopescu si asesoru consistorialu în Sibiiu, a publicatu de curênd ierasi o lucrare interesanta, care de siguru va atrage luarea aminte a ómenilor de specialitate. Acésta lucrare e o carte întitulata : „Principii din pedagogi'a generalá“. Literatur'a pedagogica, lauda unori bravi profesori ai nostrii, a începutu sè-si ia unu începutu óre-care si la noi. Acesta e unu semn îmbucuratoru pentru desvoltarea nóstra pe terenul intelectualu, cáci tocmai sciinti'a pedagogica e temelul prin care se póte înnaltia în cultura o națiune. Autorul acestei lucrări nu e omu nou pe acestu terenu, cáci si pân'acuma a înavutitu literatur'a nóstra cu mai multe opere. Salutâmu dar cu bucuria acestu zelu, dorindu cá si publicul sè-l spriginésca cu meritat'a caldura. Pretiul unui esemplaru e 1 fl. ; jumetate din venitu e destinatú pentru reuniunile învetitaresci din mitropolia româna gr. or. a Ungariei si Transilvaniei.

„Predila“, unu prisionieru la turci, poema eroica în patru cânturi, de Vasile Rusanescu, — iéta unu nou productú al Parnasului românú. Autorul poemei scie sè faca versuri usióre, si cu tóte cá lucrarea sa nu este ceea ce promite a fi, o poema eroica, totusi ni ofere câteva pagine bine scrise, mai ales în cântul al treile si al patrале. Poem'a, mai multu o narațiune decât epeea, e compusa în stilu popularu, pe care autorul îl manuesce destulu de naturalu si placutu. Din condeiul seu putemu sè așteptâmu lucrări bine reușite. Pretiul unui esemplaru 1 leu nou.

Carlota Levia. Diarele italiene din Milano si Brescia sânt pline de laude pentru Carlota Levia, acésta fiica iubita a Iasilor. Ea a debutatu în iérni'a acest'a în operile Linda, Sonambula si Dinorah la teatrul Vilelm din Brescia. Precum se scie, acésta juna cântarétia româna, si-a facutu studiile cu ajutorul M. S. Dómnei Elisabeta.

Unu nou cântaretiu românú va debutá în curênd în oper'a „Faust“ la teatrul din Bucuresci. Acesta, precum ni spune „Alegatorul“, este tinerul Caireti, de origine macedonianu, absoltentu al liceului St. Sava si înaintatu în musica sub conducerea dlui Stefanescu, profesorul la conservatoru din Bucuresci.

Dl dr. C. I. Istrati, medicu al spitalelor civile si profesoru de higiena în Bucuresci, a publicatu o carte pregiósa si întitulata : „Considerațiuni asupra importantiei si necesității gimnasticeei din punctul de

vedere igienic și social, în școlile de ambe sexe, în armată, la diferite etăți ale vieții și ca mijloc terapeutic în cautarea diferitelor bôle. Prețul 3 lei. Unde se afla de vândare? Nu scim.

La Táborzky și Parsch în Budapesta a apărut următoarea piesă musicală: „Rákóczy induló“, fantasia pentru pian și violina, de Carol Huber; prețul 1 fl. 50 cr.

Diuaristicu. La București ierăsi au apărut două diuare nouă: „Consolatorul“ de cuprinsu religios-literar-bisericescu, — și „Tarara“, diuaru umoristicu, în forma de broșura. Fôia dlui L. Vándory, intitulată: „Bukuresti Hiradó“, a început să apară în două limbi, românească și ungurească, partea românească poartă titlul: „Gazeta de București“.

Societăți și institute.

Dómnelle din Dorohoiu formăza unu comitetu cu scopu d'a strunge ajutore pentru saraci. Totu acolo s'a compus și unu comitetu de barbati, la inițiativ'a dlui Hasnasu, care a facutu apelu la generositatea cetățienilor pentru a ajuta pe saraci.

Societatea de gimnastica din Galati, care prin cotizațiunile ei bine capitalisate, a reușit a-si cumpăra unu locu și a clădi o frumoasă și spațioasă sala, serbatori la 6/18 l. e. inaugurarea noului ei localu. Serbarea început la 4 ore d. am. prin unu serviciu religios, după care se tinu unu discursu. La 6 ore se deie unu banchetu, ier la 9 început balul.

În Pitesci s'a înființiatu o societate cu scopul de a tine cursuri publice gratuite, spre a răspândi lumina în poporu. Cursurile vor ave de obiectu: istoria, fisic'a, chimia, economia politica, dreptul comercialu, industria, comerțul, igiena și medicina practica. Comitetul acestei societăți este compus din dnii Socolescu, Hernea, dr. Meculescu, Robescu și Giuvara.

Membrii clubului „Independenția“ din Tergoviste, precum cetim în „Rom.“, în fața suferințelor mulțimei de saraci cari mai cu seama acum în timpul iernei sânt în cea mai cumplita lipsa, au luat inițiativ'a și facendu apelu la caritatea publica, au organizatu o serata care s'a și datu la 31 decembre. Totu atunci s'a formatu și o loteria compusa de mai multe multe obiecte daruite de dómnelle orășiene. Societatea întraga atât de Tergoviste cât și marea parte din județie a răspunsu cu generositate la acestu apelu așa în cât banii adunați sânt peste 2000 lei, cari se împartu acum în obiecte de hrana nenorocitelor. Se spera a se forma o societate de binefacere permanenta.

La Iasi s'a luat inițiativ'a pentru înființarea unei Societăți de arme și gimnastica.

Carnevalu.

Balul român din Budapesta are să fie de siguru și în anul acesta foarte interesant, cu atât mai vartos, că acela se va tine după ce a trecut carnevalu apusenilor, va să dea în postul mare, când nu vor fi alte baluri publice. Concertu de asta-data nu se va da, dar se va juca și „Roman“.

Balu românesc în Aradu. Acestu balu, care si-a cluptatu unu renume și înaintea străinilor, cu dreptu cuvântu trece între cele mai elegante și mai animate petreceri naționale. În anul acesta înca se va aranja „balul românilor“ și garanția cea mai buna despre reușita lui ni-o da comitetul aranjatoru, care este compus din cei mai harnici tineri ai noștri: Aurel Suciu, Vas. Popu advocati, dr. Selceleanu cand. de advocatu, dr. Petroviciu, T. Ceontea profesori. S.

Suciu ingineru, G. Purcariu comptabilu și Atan. Tuducescu notaru la epitropia fondurilor.

Voluntarii nu vor ave balu! Turburările din septemână trecuta de pe stradele Budapestei produsera o lacuna și în carnevalu d'aice. În alti ani adeca totu-de-una se aranja și câte unu balu al voluntarilor. Anul acesta înse, din cauz'a turburărilor sus amintite, ei trebuindu să fie totu-de-una gata de serviciu, n'au nici atâtă timpu să se potta svatui în privința aranjării unui balu.

Ce e nou?

Mai nou! Camer'a Spaniei a primitu cu 230 voturi contra 10 legea pentru stergerea selavagiului. — **Delegațiunea Austro-Ungariei** și-a amânatu ședințele la 22 l. e. — **Diet'a** va desbata în ședința de adi. 23 jan., chestiunea turburărilor din septemână trecuta de pe stradele Budapestei. — **Csernátony** scrie în „Ellenör“ unu articolu pentru restringerea libertății de presa. — **Gambetta** vrea purificarea în sensu republicanu a corpului diplomaticu francesu. — **Parlamentul englesu** va deschide sesiunea sa noua la 5 febr.; însăși regin'a o va deschide. — **În Afghanistan** starea englesilor ierăsi a devenitu foarte periclitata.

Moștenitorul de tronul Rudolf va petrece verea viitoare timpu mai îndelungatu pe insula Lacroma. Siambelanul seu de curte, contele Bombelles, țilele trecute a și vizitatu acesta insula frumoasă, care — precum se știe — zace pe marea adriatică, și a luat mesuri pentru restaurarea parcului și a plantelor din parcu.

În ziua de Boboteza a fost prândiu mare la Pr. Ssa episcopul gr. c. de Oradea-mare, la care luă parte clerul, capetenile comitatului și orașului, precum și a comandei militare, dimpreuna cu alte notabilități bisericesci și mirene. Au disu toasturi dl casei, episcopul Pavelu, comitele supremu br. Dóry, gener. Müller și alții.

Imperatés'a Rusiei a pusu să i-se închirieze una din cele mai încântătoare vile din Nizza unde are de gându să mearga dela Cannes, dar numai pe la sfârșitul iernei. Bôla de care patimesce, și care se agrava în țilele din urma grozavu, s'a mai domolitu.

Imperatés'a Eugenia la zulusi. S'a anunțintu și apoi s'a desmintitu, că ex-imperatés'a Eugenia ar ave de gându să faca o caletoria în țiera Zulusilor. Acum țiarele străine anuncia, că unu ce pozitivu, că ex-imperatés'a Eugenia va întreprinde caletoria sa la Cap în 26 marte pe bordul vaporului Unioni „German“. Corabi'a va sosi la timpu la Natal, spre a permite ex-imperatesei să potta vizita locul unde fiul ei a caditu în lupt'a cu Zulusi chiar în ziua de 1. iuniu, aniversarea țilei mortii sale.

Croatii și ungurii. Comitetul espozițiunii din Alba-Regala a tramisu țilele trecute vice-comitelui din Zagrabia distincțiunile adjudecate espunetorilor croatii, cu rogarea să le împarta. Înse epistol'a fu refusata cu inscripțiunea, că în Zagrabia nu se vorbesce ungurește. Dar fiindu că comitetul de espozițiune, la rândul seu, nu știe croatiese, distincțiunile zacu și acuma ne împartite în Alba-Regala, pâna ce croatii nu vor veni să le ieie.

O noua nenorocire pe calea ferata s'a întâmplat în 16 l. e. aproape de Bursough Junction, unde s'au ciocnit două trenuri. Mașinistul, conductorul și încălătorul murira la momentu, și diece calatori fure raniti greu.

Scandalul din Caransebeșu. Nu bucurăm înregistrăm în colonele noastre scandaluri, de aceea n'amu luat notitia nici despre cele petrecute de unu timpu în cõce în noul comitatu al Severinului, de când adeca acolo s'a numitu vice-comite Pausz. Le-amu petrecutu înse cu atențiune, fiindu curiosi pâna unde va puté-o duce acestu domnu? E bine, în fine, de si dënsul e ginerele ministrului Szende, a patit'o, cãci în urm'a pãșirii energice a dlui Brancovicu, comitele supremu ordonã investigațiune, cu care ocaziune se constatã, cã Pausz a defraudatu niște bani. A dou'a dji el disparu din Caransebeșu, lasându-si famili'a în voi'a sortii.

Palatu de justiția în București. Dl ministru al justiției în Români'a a hotãritu cã sã cladéscã unu palatu de justiția pe piatr'a Constantin Voda din București. Ministrul a numitu o comisiune, care sã prepare lucrãrile trebuinciose unei asiã de însemnatã întreprindere, compusa din dnii Bogdanu presedintele tribunalului de comerciu, M. Poenaru Bordea, Sch. Ferechidi si Em. Protopopescu Pache. Acésta comisiune a hotãritu sã aiba în vedere planurile de distribuțiune a noului palatu de justiția din Brusela. Ministerul s'a si adresatu la Brusela spre a dobândi acele planuri.

Turburãrile din Budapesta produsera mare senzațiune în Jászberény. Vr'o patru-dieci de ênsi se si gatara a veni în capitala, spre a fi martori la vr'unu spectacolu urmatoru. Se si dusera la gara, așteptându trenul. Înse pâ'n' a sosi acolo, ei de odata zarira niște ômeni, cari venira din orasiu, cu asistintia politienésca. Acestia erau creditorii celor 40 de mergatori la Budapesta, si fiindu cã se temeau, cã datorasi lor vor pati o nepatita aice, i împedecara d'a veni.

Contele Géza Zichy, carele cã poetu si cã pianistu cu o mâna se bucura de simpatia generala în Budapesta, într'una din serile septemãnei trecute, când turburãrile erau la ordinea zilei, mergea cu soția sa si cu unu amicu în o birja pe strad'a Hatvan. Servitorul în livrã tradã, cã în birja se afla vr'unu magnatu; deci poporul infuriatu o opri. Zichy, temându-se, cã soția sa va fi insultata, strigã multimei: „Déca scriu vr'o poesia reu séu déca voui escutã falsu vr'o piesa — fluerati-me, nu-mi pasa; dar acuma, dati-mi pace!“ Aceste cuvinte avura efectul doritu, cãci plebea recunoscându-l, strigã „ôljen!“ si contele Zichy își continuã calea.

Verhovay se afla din ce în ce mai bine, si se spera cã peste cinci-siese septemãni se va vindecã cu totul. Dënsul n'a sciutu nimica despre turburãrile ce s'au facutu în urmarea nefericitului seu duelu; numai dillele trecute i-au comunicatu amiciei sei câte ceva despre acele, cã nu cumva sã-l emoționeze pré tare; el s'a bucuratu tare de acele manifestãțiuni facute în favorul lui.

Procesu de pressa în Arad. La 22 l. c. s'a pertractatu la curtea cu jurati în Arad procesul de pressa al lui Ioan Török, primarul Timisórei, în contra lui I. C. Lechenmaier, alias I. C. Mayerff, redactorul diuarului de acolo „Posaune“, pe care l'a aperatu dl advocatu Paul Rotaru. Redactorul a fost condamnatu la închisóre de doue luni si la amenda de 140 fl. De óra-ce, afara de advocatul seu aperatoru, nimene n'a voitu a garantã pentru el, redactorul fu închisu numai decãt. Dl Rotaru a insinuatu nulitate.

Casatoria moderna La Chicago, în America, preotul întrebã de o mirésã déca voiesce sã fia soția credinciósa a barbatului dupa care se maritã? „Da, respunse ea, de cumva dënsul în respectu financialu va face totu ce a promis.“

Serbatórea presei. Dilele trecute press'a din Brusela a arangiãtu o serbatóre pentru cutare scopu filantropicu. La acésta serbatóre luã parte tóta aristocrația belgica, în frunte cu regele Leopold. Acesta díse în gluma unui diuaristu: „Dta esti mai puternicu decãt mine!“

Cale ferata în Cenadu. În comitatu Cenadu s'a pornitu o agitațiune víua în interesul unei cãli ferate ce este sã se faca pe teritoriul comitatului. În fruntea mișcãrii stã comitele supremu, dimpreuna cu mai multi mari proprietari. Calea ferata proiectata ar porni dela Lökösháza, si prin Batania, Mezöhegyes, Palota-Nadlacu, ar merge pâna la Macãu. Deja s'a si gasitu unu întreprinditoru care ar cladí-o, fãra garantia de statu. Se spera, cã lucrãrile se vor si începe în lun'a lui septembrie a an. c.

Sapatorul de morminti beatu. Unu mare scandalu s'a întemplatu de curënd în Satmaru. A muritu unu ospetaru gr. c. si mortul se ducea cu mare pompa la cimiteru. Dar sosindu acolo, însedaru se cautã mormentu nou în care trebuia sã se înmorminteze mortul; în fine o fetitia esplicã lips'a. Sapatorul de morminti adeca s'a îmbetatu si a uitatu sã sãpe mormentu comandatu. Trecura 12 óre din nópte, pe când osemintele repausatului se putura înmormentã. Sapatorul de morminte fu arestatu.

Zimbrii în Ungari'a. A trecutu unu timpu îndelungatu, de când si celu de pe urma zimbru a peritu din padurile Ungariei si Transilvaniei. Acuma se scrie, cã doi magnati magiari vreu sã aduca iérasa niște zimbrii în padurile din comitatu Beregh.

Care e pacalitu? Sultanul a daruitu ambadorului italianu, contele Corti, unu frumosu calu de soi arabicu. Dilele trecute calul acesta s'a bolnavitu, si veterinarul chiamatu constatã, cã diu calul acela nu are mai mare pretiu decãt diece pundi turcesci. Acuma contele Corti nu scie, el séu sultanul a fost pacalitu?

S'au gasitu cele 60,000 fl. Amu împãrtesitu în vér'a trecuta, cã servitorul Kager la calea feratanordica din Viena afirmativ a perdatu 60,000 fl. El a dísu, cã secuietul cu bani atunce s'au furatu dela dënsul când a mersu sã beie unu pocalu de vinu în pivnitã Eszterhazy. Alta descoperire nu s'a pututu scóte din el, de si de atunce stã în închisóre. Ieri în fine banii s'au gasitu în locuintã soției sale, în legatura de pânzã cerata. Numai decãt se arestã si muierea.

Principii tetovati. Amu publicatu si noi dupa alte diuare scirea, cã fiii principelui de Wales caletorindu pe unu vasu, si-au tetovatu nasul. Acuma se adeverece, ceea ce noi observãramu si la publicarea scirei, cã tóta istoria se reduce numai la fantasia diuaristilor francesi. Fiii principelui de Wales, dupa datina marinarilor, au facutu si ei glum'a de si-au coloratu nasul, înse acésta „tetovare“ a fost numai trecatóre.

Advocatii nu se mai sporescu. Din raportul comisiunii care esaminéza pe candidatii de advocati se vede, cã numerul tinerilor cari facu censur'a de advocatu scade din anu în anu. Astfel, pe când în 1875, tinerii cari au cerutu terminu s'au urcatu la 528, în 1879 numerul lor nu fu mai mare decãt 249.

Tigani s'au adunatu în numeru asiã de mare în cercul Recasiu lângã Timisóra, încãt escesele lor turbura liniscea si a cercurilor vecine. Mai ales în comunele Topolovetul micu si mare, apoi în Paniova si Kékes, acesti talhari nomadi s'au sporitu asiã de tare, în cãt toti locuitorii se culca sér'a cu frica, temându-se, cã óre ce li se va furã pâna la diminétia.

Statu'a lui Garibaldi. Orașul Dijon voiesce să aredice o statuă lui Garibaldi. Înălțimea aceleia ar fi de cel puțin trei metrii.

Exchedivul se afla foarte bine în vill'a Favorita la Neapolea. Densul si-a aranjat locuința după dătină resarităna; are și un mețet micu, unde în tota vinerea se duce a se rugă. De când Ismail pasia s'a usiorat de grigile guvernării, se ocupa mai multu cu cele religiose. Numai cele 39 de femei i facu multa bataia de capu, căci nu are servitori de ajunsu pentru că să le pazesca. Tote corabiile, cari pleca din Neapolea la Alesandria, ducă câte o epistolă dela exchedivul mamei sale bogate, care i tramite multe parole.

Pericolul societăților de gazu. Din New-York se scrie: În septemân'a trecută în toate țările câte siese case au fost iluminate cu lamp'a electrică inventată de Edison și succesul a fost completu. Acțiunile societăților de gazu au scadiutu foarte, din contra acele ale Societății Edison crescu foarte; acțiunile cari s'au edatu cu 500 fr., acuma se însemna cu câte 20,000 franci.

Al doile Somoskeöy. Înainte cu câteva zile a sositu la Lugosiu unu tineru foarte elegantu îmbracatu, carele a ăisu că este N. locuitoru în Viena, și a petrecutu la proprietarul P. de acolo. Nu peste multu se respândi în Lugosiu scirea, că dl acela e foarte bogatu și a mersu la Lugosiu să cumpere moșile dlui P. Acesta, adeca P., în adevăr a și facutu contractul de vândiare la notarul publicu și cumperatoru s'a obligatu a plăti pretiul în timpu de trei zile la Viena. Înse înainte de a merge P. la Viena cu N., acesta a și vândutu înca la Lugosiu o mare cantitate de grâu cumperatu dela P. dimpreuna cu moși'a, și a capetatu că anticipațiune 2000 fl. P. și N. plecară apoi la Viena; în Budapesta N. fu așteptatu la gara de unu oficiantu dominalu și de unu servitoru; oficiantu i ăise, că „la moșia toate se afla în ordinea cea mai bună, și numai 4000 fl. mai trebuiescu, spre a se plăti lucratorii“. La acest'a N. se întorse către P. și îl rogă să-i împrumute 2000 fl., pe cari în Viena i va plăti dimpreuna cu sum'a cealaltă. P. împlini cu placere acesta cerere, și continuara călători'a. Sosindu la stațiunea Érsekujvár, dl din Viena parasi cupeul; dl P. îl așteptă — până la Posionu, dar de atunci nu l'a mai vedutu.

Iern'a la Braila. Cetimu în „Mes. Brailei“: Acesta iernă Braila a fost lipsită de ninsore. Deca a cadutu puțină, apoi nu a tinutu de cât câteva zile. Asiă că acestu anu nu a avutu seculu frumosu ocașiunea placută de a se preumblă cu san'i'a. Gerul înse a continuatu a fi tare. Dunarea presinta ochiului unu podu în permanentia. Ori pe unde are gustu cineva, pôte trece, atât cu piciorul, cât și cu trasur'a. Betrânul Istru care amenință cu valorile sale pe ori-care muritoru, astadi a devenitu jucari'a naturei.

Sciri scurte. Gabr. Várady si-a datu declarațiunea în scrisu presiedintelui clubului partidei guvernamentale, că va eși din clubul acela. — **În părțile Alesdului,** în valea Crisiului repede, gliganii s'au sporitu asiă de tare, în cât se vedu turme întregi de ei, și vênatorii împuşca câte 10—12. — **Procese de pressa.** Turburările din septemân'a trecută în Budapesta au produs și două procese de pressa, și anume în contra ăiarelor „Egyetértés“ și „Függetlenség“. — **În privinți'a casatoriiei** celor obligati la serviciul militaru guvernul a emis unu ordinu, de după care aceia

cari au trecutu de 22 ani, se potu însură. — **Atentatu.** Unu redactoru magiaru din Losoncz, ăilele trecute mergendu către casa, cineva a trasu două focuri spre el, dar nu l'a nimeritu. — **Cutremuru de pamântu** s'a simțitu în Sighetul Marmăției la 17 l. c. după miédiadi la 3 ore și jumetate, care a duratu câteva secunde.

Suvenirea mortilor.

Ioan Teodorianu, vechiu redactoru al ăiarului „Olteni'a“, a încetatu din viața la Craiova, la 2/14 l. c., în etate de 42 ani.

Ghicitura de siacu

De Alesandru Tallosiu.

ca- 34	ra 21	catu 58	vis- 9	ge- 32	se 19	fi- 54	0- 7
de 47	co- 10	le 33	mi- 20	pul 54	se 4	San- 31	vita. 18
lu- 22	re 34	greu. 88	se- 43	tr'unu MD	a- 55	ri- 6	ta, 50
landu 11	mi- 44	sinu 41	tem- 56	o- 81	ni 63	lo- 18	țioru. 30
pro- 36	mea 23	Ro- 61	a 64	de 42	din- 39	da- 52	fu- 9
ăieu. 45	în 12	tra- 25	ne 38	ma- 62	nici 50	fe- 29	M'au 16
cum 24	vi- 28	te 2	a- 45	rul 14	si'n- 17	turi 4	ne 40
Că- 1	Nu 4.6	sbo- 13	iescu 28	ven- 3	pu- 48	log, 15	ca-su 28

Se pôte deslegă după saritul calului.

Terminul de deslegare e 14 februarie. Că totu-de-una, și de asta-data se va sorti o carte.

Post'a Redacțiunii.

Caransebesin. I vom face locu acusi, dar în viitoru ceremu scrisore mai legibila. căci culegatorii nostrii de litere nu știu românesce. Împartesiri din viața socială de acolo amu primii cu placere cât mai adese ori.

Epoc'a tineretiei. Durere! nici acest'a nu se pôte publică. E numai o întroducere fără continuare.

Intre dine s'a pusu la locu mai potrivit și anume în cor-f'a redacțională de manuscrite nepublicabile. În locu de versuri, tramite-ni mai bine corespondinție de pe acolo!

Baia-mare. I. C. Ne pare reu, că nu-ti putem împlini cererea. Nici aceste, nici cele trimise în nov., precum atunci ti-amu și respunsu, nu se potu întrebuintă.

Nrul acesta e celu de pe urma care se mai tramite tuturor abonantilor nostri din anul trecut. Aceia cari nu mai voiescu să aiba fôia noastră, sânt rugati a 'nnapoiă nrul acesta; ier cei ce vreu să fia abonati și mai departe, binevoiesca a tramite pretiul, căci à conto fôia nu se va dá nimenuia.

Proprietaru, redactoru respundetoru și editoru: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Budapesta. 1880. Bulevard-Museu nr. 10.